

Tich• & spol

Január / Február 2017

Viki JANOUŠKOVÁ

TRIESKA V OKU

ANDREA BUČKO

MICHAL TOMEK

DUŠAN VÁVRA

Foto: Juraj Starovecký

Breaking news...

Rozhovor s Viki Janouškovou

Si zakladajúcou členkou o. z. TICHŤO a spol., viac ako 6 rokov si stála na jeho čele ako dramaturgička a zároveň umelecká riaditeľka a koncom roka 2016 si prekvapila všetkých, že toto dielo chceš uzatvoriť alebo prenechať iným... Čo sa stalo?

Môcť si robiť svoje vlastné texty vo vlastnom „nezávislom“ divadle je úžasný dar, no zároveň valcujúci a zničujúci stroj... ☺

Polovica tém a textov TICHŤA vznikla pred založením divadla a polovica počas neho... A už cítim, že jednak nemám nič v talóne a jednak nemám popri vedení divadla čas na spracovanie a tvorbu nových textov...

Ďalší zo zásadných problémov je produkčný. Až v šiestom roku svojej existencie sme ako divadlo nemuseli každomesačne riešiť svoje bytie či nebytie. V takej situácii, aj keď sa na našej ceste vyskytli šikovní produkční či marketingoví spolupracovníci, nevedela som ich patrične zaplatiť ani im sľúbiť, že budeme existovať aj v ďalšom polroku... A tak som večne hľadala a zaúčala nových, čo ma už privádzalo do šialenstva... !

Prišla som k uzáveru, že tento existenčný tlak, v akom sme tých 6 rokov pracovali, znesú len tvoriví pracovníci, ktorým kreativita a tvorivá sloboda, je nadovšetko, je alfou a omegou ich bytia... – No aj tí, ako aj ja, sa po čase v produkčných prácach vyčerpajú...

A to sú len najvypuklejšie dôvody...

Ako sa pozeráš na tie roky teraz?

Po tom, ako som sa rozhodla odísť, spadla zo mňa obrovská ťažoba a - sparafrázujem list, ktorý som koncom roka napísala všetkým „tichákom“:

Odchádzam po dlhomesačnej (možno až ročnej) zrelej úvahe s pocitom víťazstva, čo sa nám, všetkým spolu, podarilo za tých viac ako 6 rokov dosiahnuť...!

Zakladala som divadlo, ktoré som potom nazvala TICHŤO a spol., s tvrdohlavosťou, že pôjdem čisto po náročnej dramaturgii a tvorcoch, ktorí sú nielen profesijne zdatní, ale hlavne ľudsky zaujímaví... A s tým, že ak vydržím 1 rok, budem si gratulovať.

Gratulovala som nám viac, ako 6 krát...!!!

Podarilo sa dať dokopy tím profesionálov vo všetkých divadelných zložkách, ktorí sú ochotní divadlu venovať viac, ako býva zvykom.

Podarilo sa získať odborné reflexie typu: „ste iní, ako čokoľvek na Slovensku a profesionálne a intelektuálne na značne vysokej úrovni...“

Poskytli sme priestor aj ďalším skvelým osobnostiam – divadelníkom, pesničkárom, výtvarníkom, občiansky angažovaným a diskusie chtivým ľuďom...

A čo budem dlho vypisovať, vnútorne som dosiahla pocit zadosťučinenia za vynaložené hodiny trápenia, bojov, ale i dobíjania batérií, keď sa začalo predstavenie a ja som si mohla vyfúknuť a zapáliť cigaretu: Bežíme!!!

No musím ísť už ďalej...

Zanechávam TICHŤO Jakubovi Branickému ako štatutárnemu zástupcovi, ktorý sa na to podujal a umelecké vedenie Robovi Horňákovi spolu s Jakubom... Pesničkárov bude aj naďalej pripravovať Miloš...

Čo na tvoje rozhodnutie povedali títo kolegovia „ticháci“?

Zobrali to, ako to je, a posielajú ma na „trochu dlhší oddych“...

Vrátiš sa?

Do produkcie určite nie...! A tvorivo, kto vie?!... Ale naučila som sa: Nikdy nehovor nikdy! 😊

Prajeme ti veľa oddychu a veľa úspechov v tvojej ďalšej tvorbe!...

Ďakujem 😊.

A ja prajem TICHU, nech má silu hľadať svoju novú víziu a nových ľudí...

Držte sa, priatelia!

Trieska v oku

...za všetko si
môžeme sami,
lebo sme
nepoučiteľní...

**Nová inscenácia pod hlavičkou Platformy
nezávislých divadiel v TICHU a spol.**

Jedného dňa ma náš scénograf Jakub Branický pozval na premiéru inscenácie, na ktorej spolupracoval: Škvvrny na slnku... Môj vzťah k Laholovi nemusím opisovať, scenár a inscenácia Všade tej rieky...! hovoria za všetko.

Na premiéru som sa nedostala, ani na reprízu, no avíza a ohlasy boliu slušné, a tak sme sa dohovorili, že zahostujú v TICHU... A výsledok - Zaujali ma prácou s hercom i dramaturgickou prácou na texte! - Cesta k ďalšej spolupráci bola otvorená - pozývame Vás na premiéru inscenácie!...

ŠKVRNY NA SLNKU

LEOPOLD LAHOLA

KTO SI BEZ VINY, NECH SA PÁČI...

Hrajú:
Michal Kalafut
Jana Labajová
Michal Koleják
Jakub Lužina

Réžia: Vojtech Koleják
Úprava a dramaturgia: Zuzana Birešová
Scénografia: Jakub Branický
Hudba: Adam Dekan
Produkcija: Lenka Górfólová

Premiéra: 30. máj 2015 o 19:00 hod.

1. repríza: 11. jún 2015 o 19:00 hod.

2. repríza: 27. jún 2015 o 19:00 hod.

Batyskaf, Biela 6, 811 01 Bratislava (bývalé Arteatro)

batyskaf

TRIESKA V OKU

TEXTILE
HOUSE

spiral studio

rezervácie: facebook.com/skvrnyinasinku · skvrnyinasinku@gmail.com · www.trieskavoku.sk · divadlo@trieskavoku.sk

Režisérsko-dramaturgický tandem a čerství manželia... Dlhoro robíte spolu?

VK (Vojtech Koleják): Odjakživa?

ZK (Zuzana Kolejáková): Najprv sme spolu chodili robiť eventy a mímov a to je už aj skoro desať rokov. Potom sme začali s rozprávkami pre divadlo ZáBaVKa (to je spojenie našich mien ZB- Zuzana Birešová a VK- Vojtech Koleják) a neskôr prišiel na rad Lahola.

Ako a prečo Vám napadlo pustiť sa do Laholu?

ZK: Hľadali sme text na komornú inscenáciu, kde by si mohli zahrať Miško Koleják a Janka Labajová, ktorí končili školu a my sme chceli, aby sa mali kde prezentovať.

VK: Ja som chcel robiť Laholove Inferno už v škole, ale na to zatiaľ nebol priestor a našli sme text, ktorý nás upútal a bol aktuálny a divadelný... a najmä každý máme svoje škvrny.

ZK: Škvrny na slnku nás zaujali, doma sme si ju spolu nahlas čítali a cítili sme, že práve týmto textom sa dá povedať a vypovedať o tomto svete, v ktorom každý dáva ruky preč od problému. Že aj nekonaním sa stávame vinníkom. Že nikto nie je bez viny...

Ako čerství nováčikovia našej Platformy nezávislých divadiel ste sa rozhodli debutovať u nás textom napísaným na motívy ruského ešte predrevolučného autora Jefima Zozuľu (viac <http://www.litcentrum.sk/recenzie/zivy-nabytok-jefim-zozula>), my starší divadelníci si asi spomenieme na legendárnu inscenáciu Študentského divadla v Prešove, tzv. Horákovcov, Živý nábytok.. Čo cítite v nej ako aktuálne a aký priestor poskytuje pre inscenáciu?...

ZK: Zozuľove poviedky ma uchvátili svojim vizionárstvom a poetikou. V slovenčine existuje len jediná zbierka poviedok a tak som sa pri tvorbe scenáru inšpirovala hneď niekoľkými naraz, aj keď ťažiskom je jeho poviedka O Akovi a ľudstve. Neostalo však len pri poviedkach ale nový príbeh sa už na papieri tvoril sám - o ľuďoch, o zlobe, o priateľstve, o moci...

VK: Je to príbeh o tom, že človek je predsa len človek a nikdy nebude nič viac. Nie v tomto živote. Ani keď je zvolený väčšinou. Ani vtedy nie je nič viac. Príbeh o tom, ako samotná ľudskosť v človeku je proti samotnému človeku. Že si sami za všetko môžeme, lebo sme nepoučiteľní. Lebo žijeme v cykle. Lebo - platné v našom priestore - každý "režim" v rukách človeka dopadne zle. Lebo sme len ľudia. A zase sa spamätáme, zase začneme žiť a zase si zvolíme hlupákov a zlodejov, aby sme sa im klaňali. Preto. Lebo sme len ľudia.

ZK: To všetko sú témy, ktoré nás zaujímajú a keď sa pozrieme na súčasnú politickú situáciu na Slovensku ale aj vo svete, je náš príbeh zjavne až príliš aktuálny.

Ako vznikal inscenačný tím a herecké obsadenie?

VK: Pracujeme s našimi kamarátmi a ľuďmi, ktorých poznáme a veríme im nielen na javisku. Taktiež sme chceli rozšíriť tím Triesky v oku a zakomponovať do procesu mladších. Išli sme sa pozrieť do školy na predstavenia a vybrali sme si študentov herectva, ktorí nás oslovili.

ZK: Každopádne najprv bol grant z Nadácie Tatra Banky a ten predpokladal, že projekty budú spojením etablovaných umelcov a študentov a to sa nám javilo ako skvelý nápad. Ponúknuť študentom možnosť a osviežiť naše prístupy.

*Držíme palce mladému tímu palce a Vás, divákov, pozývame na premiéru inscenácie **Príbeh o človeku**, s podtitulom **Napínava absurdiva o nás**, dňa **27. 1. 2017 o 19,00 v TICHU a spol.***

Groteskná absurdita o tom, že nik nemôže rozhodovať o živote a smrti človeka. Ibaže každý má občas opačný pocit. Poviedky ruského prozaika Jefima Zozulu napriek tomu, že majú už takmer sto rokov, nestratili na aktuálnosti. Z jeho vizionárstva človeku behá mráz po chrbte. Sme naozaj až tak veľmi predvídateľní?

Príbeh o človeku je inscenácia plná emócií a propagandy, ktorá nám nie je cudzia, aj keď žijeme v 21.storočí. Možno tento príbeh nie je až taký nereálny.

Premiéra: piatok 27.01.2017 o 19:00 v Divadle Ticho a spol.
1.repríza: sobota 28.01.2017 o 19:00 v Divadle Ticho a spol.

TRIESKA V OKU uvádza
autorskú inscenáciu na motívy poviedok Jefima Zozulu

PRÍBEH O ČLOVEKU

NAPÍNAVA ABSURDITA O NÁS

AUTOR:
Zuzana Kolejáková

HRAJÚ:
Ingrída Bagínová*, Nikolett Dékány*,
Igor Schlosser*, Richard Blumenfeld
a Michal Koleják / Cyril Žolnir

DRAMATURGIA:
Zuzana Kolejáková

HUDBA:
Andrea Bučko

SCÉNOGRAFIA:
Jakub Branický

SCÉNOGRAFICKÁ SPOLUPRÁCA:
Andrea Madleňáková* a Patrícia Sníščáková*

PEDAGOGICKÝ KONZULTANT:
Martin Ondriska

RÉŽIA:
Vojtech Koleják

Inscenácia vznikla s podporou Nadácie Tatra banky * posl. VŠMU

1. premiéra: piatok 27.01.2017 o 19:00
2. premiéra: sobota 28.01.2017 o 19:00
v divadle Ticho a spol., Školská 14, Bratislava

Predpredaj vstupeniek: Interticket, Ticketportal. Info: www.tichoaspol.sk, www.trieskavoku.sk, 0908 111 065

 TRIESKA V OKU Ticho & spol NADÁCIA TATRA BANKY DIVADLO TICHŮ

Andrea Bučko

...naše nálady sa pretavujú
do nášho umenia...

Foto: Luboš Pilc, Pravda

Už na prvom Vašom koncerte, ktorý som zažil v TICHU a spol., ma zaujala netradičná kombinácia klavíra a harfy. Ako ste sa dostali k spolupráci s harfistkou Máriou Kmeťkovou?

S Máriou sme sa stretli ešte počas nášho štúdia na VŠMU. V tom čase som hrávala aj s kapelou Swing Society Orchestra a Mária hrala na tej istej akcii ako my. Veľmi sme si sadli ako kamarátky a potom som Majku pozvala na svoj sólo koncert v Bratislave s tým, že už pred tým sme sa bavili o možnej spolupráci. Netušili sme však ako silno nás hudba spojí. Mária bola po koncerte nadšená a sama si zaranžovala niektoré z mojich piesní pre harfu a keď sme sa potom stretli na prvej skúške, bola som očarená, ako sa to k sebe hodilo. Nikdy nezabudnem na naše prvé stretnutie s nástrojmi, bola som dojatá, ako sa vedela vžiť do mojich piesní.

Vaše piesne sú rôznorodé, rozmanite štrukturované a siahajú od komorných balád až po džezovo a najnovšie až rockovo dynamických skladieb. Nebáli ste sa, že harfa ako nástroj, ktorý je predsa len skôr z oblasti vážnej hudby, Vás bude istým spôsobom limitovať?

Ja som sa skôr bála toho, či zvuk klavíra a harfy dokopy bude zaujímavý. Ale keďže Mária využíva rôzne techniky a hrá sa so zvukovosťou harfy, pozitívne ma prekvapilo, ako si nástroje sadli. Samozrejme harfa má svoje obmedzenia, preto sa občas stáva, že mám naďalej piesne, ktoré hrávam len sama, lebo sa tam jednoducho nástroj (niekedy žiaden iný) nehodí.

V kompozícii sa neobmedzujem – Majka je tá, ktorá sa vždy vie vyhrať s tým, aby jej harfa zapasovala do mojej skladby. A keď to nejde, sama mi vie povedať – táto skladba bude mať väčšiu silu, keď odznie sama, alebo maximálne ju jemne atmosféricky prifarším. Toto si na Márii veľmi vážim. Je veľmi vnímavá a citlivá a vie, že niekedy menej je viac, ale vie aj kedy to môže rozbaliť. Robí všetko tak, aby z toho pieseň a jej výpoveď vyšla čo najlepšie.

Pochádzate z herecko-hudobníckej rodiny, vy sama ste známa predovšetkým ako speváčka a skladateľka, ale pritom zároveň študujete divadelnú réžiu. Čím je pre Vás divadlo tak prítlačivé? Sú pre Vás divadlo a hudba dva rôzne svety, ktoré bežia paralelne vedľa seba alebo máte pocit, že sa niekedy, možno časom spoja ?

Réžiu som už doštudovala a mám za sebou aj nejaké profesionálne výstupy – a veru celý tento divadelno – hudobný svet je pre mňa poprepletaný. Divadlo ma oslovilo najmä preto, lebo v sebe mieša viacero oblastí, ktoré ma zaujímajú. Chcela som študovať hudbu, ale aj filozofiu a aj psychológiu a ešte som koketovala aj s tancom. Strašný mix a dilemy – a vtedy mi napadlo, kde sa to všetko dá skĺbiť? Práve v divadle. A tak bola voľba pre štúdium jasná. Teraz som si na rok a pol dala od divadla pauzu, najmä kvôli tomu, že som pôsobila v Paríži a tam som sa snažila všetku energiu sústrediť na hudbu. No aj tak som ostala pri komponovaní hudby do divadelných inscenácií – takže stále som s divadlom v kontakte. No a koncom roka ma opäť čaká krásny režijný projekt v Nitre. Teším sa naň, lebo za posledné dva roky som stihla nazbierať mnoho nových životných skúseností, ktoré sú potrebné.

Zhodnou okolnosťou sa v januári objaví v TICHu a spol. aj súbor Trieska v oku, ktorý tu bude mať premiéru svojej novej inscenácie Príbeh o človeku. K nej ste robili hudbu...

Áno, to je jedna z tých milých spoluprác, kedy môžem pekne skĺbiť svoje znalosti z práce v divadle s tým, ako komponujem hudbu preň. Oslovili ma moji bývalí spolužiaci z VŠMU – Vojtech Koleják a Zuzka Kolejáková, ktorí ma dobre poznajú ako hudobníčku a zverili mi v tomto smere svoju dôveru. Teším sa na výsledok, zvolili si veľmi zaujímavý príbeh na spracovanie a atmosféra pri tvorbe bola veľmi príjemná:)

Foto: Martin Medňanský

Posledné dva roky ste veľa času strávili v Paríži. Ako to ovplyvnilo (alebo ovplyvní) Vašu novú tvorbu?

V Paríži som nazbierala materiál na celý nový album, takže myslím, že celkom výrazne zasiahol do môjho osobného i umeleckého života. Teším sa, že toto výnimočné mesto ma naučilo zvládať i neľahké životné situácie a nebáť sa byť sama v obrovskej dynamickej mase, ktorá vám nedovolí stagnovať. Mesto mi ukázalo svoje svetlé i temné stránky, no moja láska k nemu ostala silná a určite sa plánujem pravidelne vracieť. Myslím, že sa mi tam podarilo nájsť aj svoje publikum, spolupracovala som na rôznych multižánrových projektoch. Od kurátorskej práce som si vyskúšala aj rôzne tanečno – hudobno - terapeutické kurzy – mesto žije a dáva možnosti realizovať sa na každom rohu. Naučilo ma skromnosti a pri tom väčšej sebadôvere. Vďaka spolupráci s politickými utečencami som sa dostala k témam, o ktorých sa mi dovtedy ani nesnívalo.

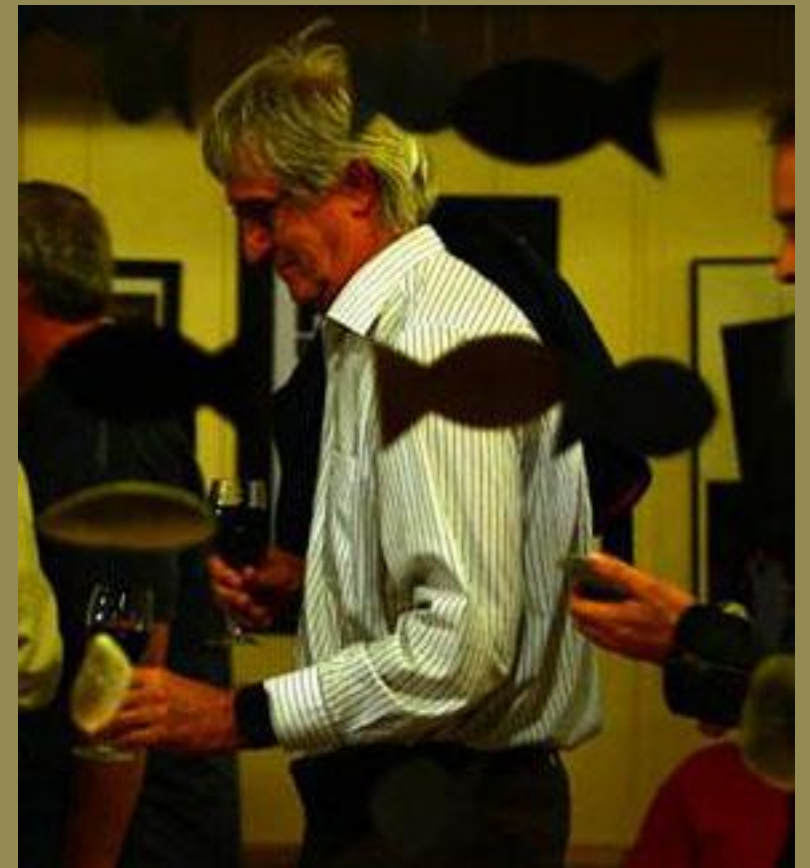
Debutný album In the Middle... Vás predstavuje v komornej akustickej podobe, akú poznáme z koncertov a pre ktorú Vás prirovnávali napríklad k Tori Amos alebo Norah Jones. Druhý album, Polarity, znamenal pomerne radikálnu zmenu k elektronike, ale zároveň aj k mainstreamu. Tretí album, ktorý je pred dokončením, bude nadväzovať skôr na debut alebo na „dvojku“? Alebo nás prekvapí novou podobou Andrey Bučkovej?

Hehe, neviem, či by som „Polarity“ označila ako smer mainstream – možno okrem dvoch troch piesní naň. Snažila som sa ukázať, že ako žena, ako človek, mám viacero tvárí, čo je normálne. Každý z nás má. A tak to môže existovať aj v hudbe, aj v kompozícii – naše nálady sa pretavujú do nášho umenia. Polarity sú v niečom multižánrové, len polka albumu je elektronická, zvyšok je klasicky akustický. Tretí album bude tiež najmä akustický. Bude veľmi silný – v zmysle, že cítim, že sa svojou intimitou bude dotýkať hlboko, ale nenásilne. Intímne by mal byť koncipovaný aj v aranžmánoch. Jednoducho. Priamo. Úprimne. No bola som už oslovená aj jedným producentom na kooperáciu, chcel by urobiť jednu z mojich piesní vo svojom aranžmáne a keď mi ukázal akou cestou by to bolo, súhlasila som. Tá verzia sa buď objaví ako samostatný singel alebo bude špeciálny bonus na albume. Čiže tá mnohotvárnosť sa v niečom zachová aj tentokrát. Pre mňa je však momentálne najdôležitejšie nahrať album tak, aby z neho bola cítiť úprimnosť a ľahkosť.

Dušan Vávra – Dobrovoľník roka 2016

S potešením oznamujeme, že náš spolupracovník **Dušan Vávra získal ocenenie Srdce na dlani ako Dobrovoľník roka 2016 v oblasti kultúry**. Jeho aktivity sa netýkajú len manažérskej a technickej pomoci Divadlu TICHŤO a spol. (aj keď jeho práca pre naše divadlo je neoceniteľná), ale má nemalý podiel aj na udržiavaní spomienok Bratislavy na webových stránkach PAMMAP - pamäť mesta Bratislavy (www.pammap.sk).

Dušan, ďakujeme ti, blahoželáme k oceneniu, želáme veľa energie a dobrých nápadov a tešíme sa na ďalšiu spoluprácu.

Tereza Grešková: Symbióza

9.1. – 6.2.2017

/ výstava obrazov

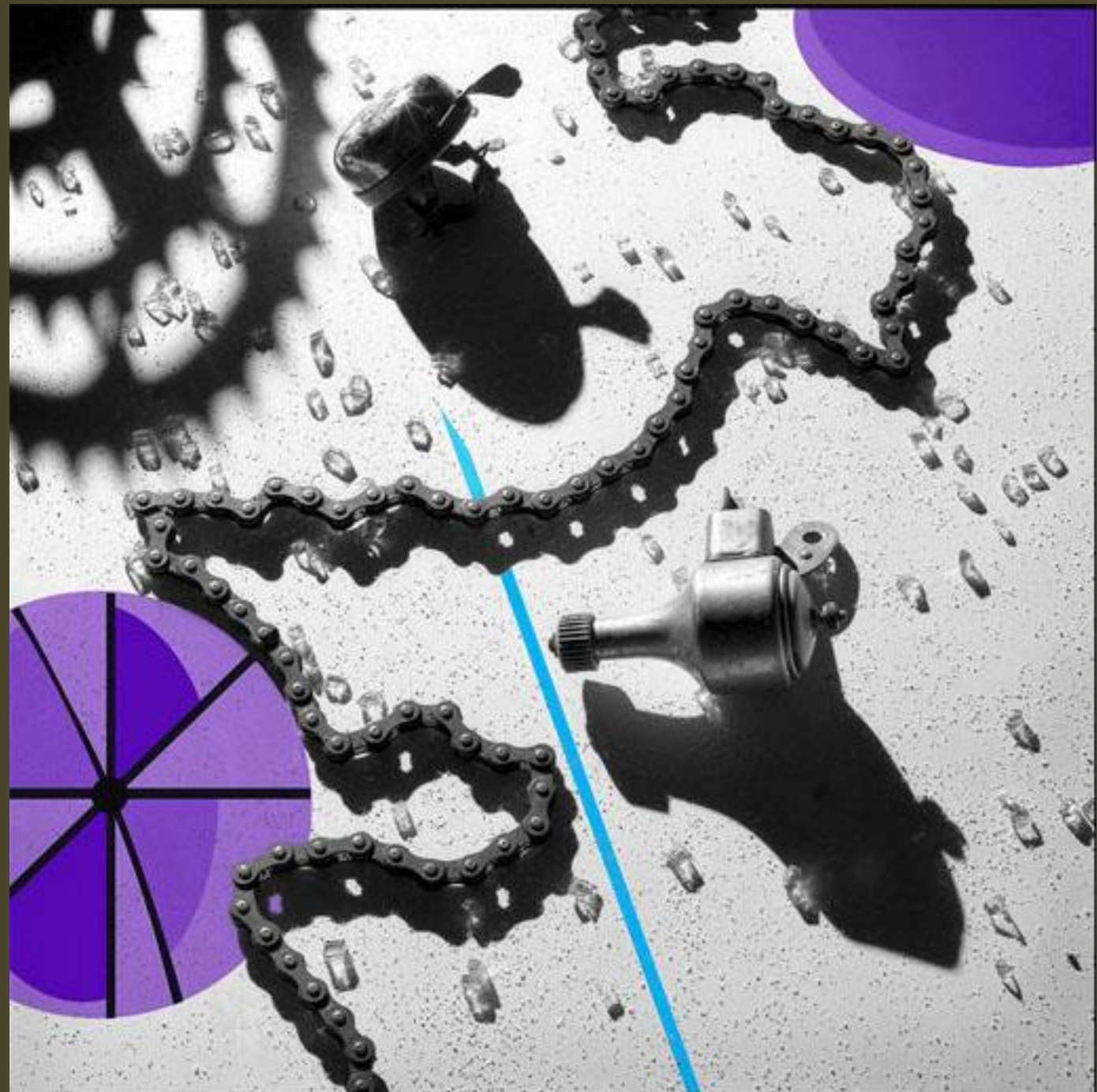
vo foyeri divadla TICHŤO a spol.

Cyklus siedmich malieb a siedmich kresieb Terezy Greškovej intuitívne zachytáva situácie, v ktorých dochádza k stretu hraníc medzi dvomi ľuďmi. Osobný priestor je výsostne individuálna záležitosť a jeho podoba sa mení nielen od osoby k osobe, ale aj v závislosti od konkrétnych okolností a iných osôb, ktoré vstupujú do interakcie. Obrazy z tohto cyklu boli vystavené aj v San Franciscu alebo aj Mexiku.

Anton Sládek a Pravoslav Flak:
Svetské poznanie je len tieň
/ foto/color/grafia
7.2. – 7.3. 2017
/ výstava
vo foyeri divadla TICHŤO a spol.

Anton Sládek a Pravoslav Flak sú spolužiaci zo štúdia na pražskej FAMU. Začiatkom roka 2016 objavujú svoju tvorbu na sociálnej sieti FB a zo vzájomného nadšenia vzniká spolupráca. Čiernobiele fotografie putujú internetom do Prahy a do Bratislavy sa vracajú obohatené farebným dotvorením do výslednej podoby. Na tejto výstave FOTO/COLOR/GRAFÍK sa chcú podeliť o radosť zo spoločnej tvorby.

Michalov blog

Niekedy začiatkom minulého roka sa na náš facebookový oznam, že hľadáme marketéra, prihlásil mladý muž. Ozval sa písomne, predstavil sa ako Michal Tomek a z jeho listu doslova sálalo nadšenie pre divadlo a chuť viac preniknúť do zákulisia tvorby inscenácií.

Priniesol viacero dobrých nápadov, ako by mohol lepšie fungovať marketing divadla typu TICHŌ a spol. , ale nielen to. Prišiel tiež s nápadom vytvoriť blog, venovaný divadlu, jeho tvorbe a celému zákulisiu, ktoré je pre bežného diváka celkom neznáme:

„Aj keď hercov vidí na javisku každý, a mnohí aj ako laici dokážeme ich výkon zhodnotiť, pri ostatných vyššie menovaných je to náročnejšie. Nevieť povedať, ako dostatočne či nedostatočne svoju úlohu splnili. Čo má vlastne na starosti záhadná postava zvaná dramaturg? Nad čím a ako premýšľa scénograf, keď vidí text hry? Ako sa herci stotožňujú so svojou postavou, a čo ak im postava neseďí? Aké metódy používa režisér, aby hercov navnadil nasledovať svoje predstavy?

O toto všetko by som sa chcel s vami podeliť v novej sérii článkov a úvah, ktoré týmto úvodom súšťame. Budem chodiť po divadle a budem sa pýtať. Predstavím vám jeden deň v živote dramaturga. Pozrieme sa na zrod divadelnej hry. Skúsim nájsť ten bod, kde sa stretáva kreativita písaného textu s praktickosťou technického riešenia scénografie. Poodkryjem cestu hercov od “čítačky” po prežívanie svojej postavy.“

Takže od konca minulého roka pribudla na webovej stránka TICH A spol. nová rubrika. Jej autorom je publicista Michal Tomek a nazýva sa celkom jednoducho – **Michalov blog**.

Pozývame Vás...

<http://tichoaspol.sk/michalov-blog-kruhpratelov/>

Ticho & spol

O nás Ľudia Divadlo Koncerty Vstupenky
Databáza hier Kontakt

Michalov blog

Zákulisie zvonku: Ako premýšľa dramatik?

(blog č.2 – 21.12.2016)

Približne pred mesiacom som napísal úvodný text k novému blogu, prostredníctvom ktorého sa chcem pozrieť na jednotlivé divadelné profesie.

Základom akéhosi pomyselného divadelného cyklu je podľa mňa dobre napísaná hra. Text, ktorý dal dramatik dokopy, aby ho ďalej dramaturg, režisér a herci mohli predstaviť publiku. Ak je text nezaujímavý, málokedy z

Obzretie

alebo

Čo napísali iní...

Foto: Lucia Doubravová

Viki Janoušková: Zdanlivo slepá ulička (recenzia)

„... Dve absolútne odlišné duše sa ocitli samy v kine. Jedna je spokojná a užíva si hlavne v svojom vlastnom snovom svete. Tá druhá, pragmatická, racionálna a cynická len hundre a ani v tom kine nie je dobrovoľne. Sprvoti pasívny a odmietavý prístup k manierom jeho spoločníčky sa postupne mení. Zvláštna pani totiž vie niečo, o čom on ani len netuší. A nevie to ani armáda duchov, ktorá ticho sedí v kine a túto tragikomickú výmenu sleduje.

Zaujímavý duel protikladov ukazuje, ako sa dá vysporiadať s minulosťou a najmä so stratou. Príbeh v podaní Viki Janouškovej a pod taktovkou Viery Dubačovej sa nenecháva spútať všednou realitou, aby sme sa spolu s postavami mohli pozrieť do minulosti či stretnúť sa s tými, ktorí už medzi nami nie sú. Ústredná dvojica hercov – Judita Hansman a Michal Ďuriš – využila ponúknutý priestor s chuťou a spolu s ostatnými účinkujúcimi nás do deja nielen zasvätila ale aj vtiahla.

Ako obvykle ma divadlo Ticho a spol. prekvapilo nielen nevšedne riešenou scénou, kulisami, ale i samotným príbehom a jeho presahom do reality. Kde v klasických kinách je javisko zreteľne oddelené od hľadiska, niekedy dokonca zmenou úrovne, tu sa hranica stiera. Napriek tomu, že sa divadelná štvrtá stena až tak často neláme, fyzická hranica medzi účinkujúcimi a divákmi je neprítomná, niekedy môžete byť takmer súčasťou predstavenia. Alebo hoci len sedieť vedľa hlavnej postavy.“

Mária Antoničová, Fandom.sk

Obzretie

alebo

Čo bolo v TICHU...

5.11.2016

Raj alebo Láska je mo-drina a Výstava No 6

Foto: Alžbeta Marendiaková

Ticho
a spol. Stopy
& snov
uvádzajú
výstavu
fotografií

N°6

14.10-6.11.2016
vernisaž 14.10.2016, 17:00
v divadle Ticho a spol.
Školská 14, Bratislava

Obzretie

alebo

Čo bolo v TICHU...

7.10.2016

Tiché parkety vŕzgajú vol. 3

Foto: Milan Žitný

2. 12. 2016

MYSAMI a krst CD Uhlopriečky hlasov

Ticho & spol

Divadlo TICHŤO a spol.
odtlačok na duši divákov a tvorcov.

ISBN 978-80-902555-5-5

KNIHA: TICHŤO a spol. odtlačok na duši divákov a tvorcov

Pri príležitosti 5.výročia svojho vzniku, vydalo Divadlo TICHŤO a spol. pod vedením Viki Janouškovej reprezentatívnu publikáciu. Jedinečné prerozprávanie príbehu divadla s rozhovormi hercov, tvorcov, fotografiami a odbornou štúdiou.

V priestore Divadla TICHŤO a spol. vzniklo za 5 rokov (2010-2015) existencie - 19 nových inscenácií, odohralo vyše 360 predstavení, koncertov, výstav a iných eventov, ktorých sa zúčastnilo cez 12 850 divákov. Okrem toho TICHŤO i divadlá Platformy sa zúčastnili mnohých festivalov a zájazdov...

Knihu **TICHŤO a spol. odtlačok na duši divákov a tvorcov**, vydalo Divadlo v roku 2015 pomocou sponzorov a dobrovoľných darcov vo vlastnom náklade. Kúpiť si ju môžete v pokladnici Divadla hodinu pred predstavením, alebo objednať prostredníctvom internetového knižného e-shopu (Gorila.sk, Martinus.sk) alebo v Artfóre:

<https://www.artforum.sk/katalog/89556/divadlo-ticho-a-spol>

Knihá má 138 strán, u nás v TICHŤU a spol. ju môžete kúpiť už za 21,99 € !!!

Ticho & spol

© 2016 TICHŔ a spol., komorné divadlo, folk, blues, literatúra

Editor: Miloš Janoušek

Texty a rozhovory: Miloš Janoušek, Viki Janoušková

Grafické spracovanie: Miloš Janoušek

Fotografie: Miloš Janoušek, Lucia Doubravová, Juraj Starovecký, Milan Žitný,
Alžbeta Marendiaková, archív

Predaj vstupeniek v pokladnici Divadla hodinu pred predstavením

Predpredaj e-vstupeniek: Interticket – Ticketportal

Kontakt: Divadlo TICHŔ a spol., Školská 14, 811 07 Bratislava

E-mail: tichoaspol@gmail.com

Telefón: 0908 111 065

www.tichoaspol.sk